

Et tilbageblik i anledning af afdelingens 20 års jubilæum

I 1991 var der nogle ildsjæle, der ville starte en lokal afdeling op i Nibe. Det var Erik Schroll Christensen, forælder til et handicappede barn, og Sanne Christoffersen, der sad i folkeoplysningsudvalget, samt ægtefælle til en handicappet mand.

Efter diverse undersøgelser blev det Dansk Handicap Forbund de henvendte sig til, da forbundet var politisk og ikke en sygdomsforening. Her kunne personer med alle former for handicaps samt deres pårørende være medlemmer.

Jungletrommerne lød og der blev annonceret i Nibe lokal avis om møde på Nibe sundhedscenter for interesserede og med henblik på at lave en lokal afdeling med stiftende generalforsamling den 4. april 1991.

Kredsformand Ninna Andersen, samt organisationssekretæren Jan Jørgensen fra Dansk Handicap Forbunds hovedkontor mødte op.

Der kom folk fra Nibe kommune og Sundhedscentrets bestyrelse, de syntes det var en god ide med en handicap forening i kommunen.

Undertegnede var mødt op af interesse som forælder til et handicappet barn.

Efter en god orientering om, hvad Dansk handicap forbund var, fortalt af Jan Jørgensen, blev man enig om at stifte lokalafdelingen, den kom til at hedde:

NIBE OG OMEGNS HANDICAPFORENING

Den første bestyrelse kom til at se sådan ud.

Formand: Erik Schroll Christensen
Kasserer: Charlotte Gatzwiller

Sekretær: Gert Frikke, Bestyrelsesmedlemmer:

Preben Sørensen,

Lillian Madsen

Suppleanter:

Otto Christensen

Christoffer Christoffersen Som revisor Jørn Skoda

Efter bestyrelsesvalget overrakte Jan Jørgensen kr. 2.500,- til foreningen med løfte om det samme året efter, hvis vi nåede op på 25 medlemmer. Nibe kommune gav os kr. 5.000,- i startkapital.

Det var lige den første aften af mange.

Jeg vil her fortælle, at det KUN var min mening, at jeg skulle være behjælpelig med at bage en kage, gå lidt til hånde o.s.v. MEN....

Så skulle vi gang. Vi lavede plakater, der kom op at hænge i byens forretninger, delte løbesedler ud, søgte forskellige fonde om penge til at lave arrangementer og vi lavede vores eget logo til afdelingen.

Vi begyndte også selv at kontakte forskellige arrangementer bl. a. Nibe festival med henblik på, at de satte handicap toiletter op. Vi gav penge til en hyttetur for handicappede børn o.s.v.



Vi ansøgte igen Nibe kommune om tilskud. Denne gang 5% puljen og fik hele kr. 8.000,-. Nibe Lions Club gav kr. 2000,- Dette medførte at vi havde en rimelig økonomi til at gøre noget.

I August måned blev vedtægterne godkendt på hovedkontoret og afdelingen havde nu 22 medlemmer, men allerede her sker der noget i bestyrelsen. Kasserer flytter fra byen, suppleanten må træde til og Preben blev kassere.

Vores vedtægter blev også godkendt af byrådet i Nibe i oktober og vi var allerede begyndt at holde medlems aftner for vore medlemmer. Disse aftner blev holdt på Sundhedscentret i Nibe. Der kom invitationer om politiske møder og fester på kreds plan, samt formandsmøde i Fåborg også disse deltog vi i.

Set i bakspejlet var det et meget hektisk år, hvor der var mange ting, der skulle passes. En af de største fejl ved vores sammensætning af bestyrelse var, at der ikke var nogle personer med handicaps. Vi var alle sammen pårørende. Vi arbejdede om dagen, nogle af os var også forældre til et handicappet barn,

begge dele skulle passes. Dette kunne efterhånden mærkes i bestyrelsen og allerede der havde vi den første krise i bestyrelsen. Energien og interessen slap op for de flestes vedkommende.

Vi havde langt hen af vejen haft fokus på vores egen lille lokalafdeling. Det at være med i det store forbund der arbejder i både lokalafdeling, kredsen og på landsplan kom lidt bag på os. Vi havde forpligtet os til mere end først beregnet.

På generalforsamling i marts 1992 blev Harald Bengtsen valgt som næstformand og Gurli Sloth som suppleant - begge kørestolsbrugere. I august 1992 var Erik kørt træt og overlod posten til Harald. Vores sekretær Gert stoppede også og det hele var ved at gå i opløsning.

Jeg er den dag i dag ikke sikker på om vi havde klaret skærene, hvis ikke vi havde kredsformand Ninna Andersen. Hun kom os til undsætning. Man kunne tydelig mærke på hende, at det her bare skulle gå, så hun viste og fortalte os om alt muligt på vores bestyrelsesmøder.

Bl.a. begyndte vi, at sælge lodsedler i Nibe, flere af forretninger gav os lov, til at sidde inde i læ. Det var nødvendigt, for vi skulle have orden i økonomien, så vi kunne dygtiggøre os, samt lave medlemspleje.

Ninna begyndte også, at etablere et samarbejde imellem Nibe og Ålborg afdelingen, vi måtte skrive i deres lokalblad, de ville så sende det ud til vore medlemmer, som også var velkommen til at deltage i deres arrangementer.

Dengang var det også afdelingerne i kredsen, der på skift lavede dansk handicapdag. 1993 arrangerede vi dansk handicapdag sammen med Ålborg, et stort politisk møde i Ålborg og om aften festede vi i Skal pavillonen i Nibe.

I 1993 begynder det at gå lidt bedre.

Harald blev valgt til formand, Lillian næstformand, Preben var

kasser, Sekretær Margith og Gurli bestyrelsesmedlem

Vi tog på dagskurser om relevante emner og i juni 93 var jeg på mit første weekendkursus på Sankt - Knudsborg emnet var tilgængelighed for alle.

Også medlemsplejen blev bedre, endagsudflugter i liftbus, så alle kan deltage, høstfest, filmaftner, vi holder politisk debat møder op til kommunevalg, julehygge m. m. - jo vi var skam aktive.

Nu er Preben kørt træt i det og lige pludselig er jeg konsistoriet kassere, Ninna kontakter Torben Nielsen som sad i ungdomskredsen og var bosat i Års, for at hører om han var interesseret i at hjælpe os, da han samme år blev for gammel til ungdomskredsen, det var han.

Det blev det sidste Ninna nåede at gøre for os, desværre døde hun i december 1993, men hun havde gjort et godt forarbejde. i vores afdeling, nu kunne vi klare os.

Bestyrelsen i 1994, bar præg af at vi bevægede os ind i Års kommune. Formand Harald Bengtzen, Vegger, næstformand Gurli Sloth, Nibe, kasser Torben, Års, sekretær Ulla Sørensen,



bestyrelsesmedlemmer Lillian Madsen, Nibe og Ninna Hansen,
Års

Nu fik afdelingen både skrivemaskine og fax, samt et fotoapparat, disse ting gør det lettere for bestyrelsen. Vi laver en hel mappe angående tilgængeligheden både i Nibe og Ars by, inviterer politiker til at sætte sig i kørestole en tur rundt i byen, for at påpege hvor vanskelig det er at færdes.

Vi sidder i mange udvalg nu, samtidig er mange af vores arrangementer blevet en årlig begivenhed. Det er også første år afdelingen deltog til kongressen i Hovedforbundet, en spændende oplevelse, med for første gang.

Vi begyndte at tale om at lave vores eget blad og det lykkedes i 1995, vi lavede det hele selv, vi tegnede annoncører, skrev artikler, klipsede blade sammen m.m.

De næste 5 år

Vi mangler at gøre 1995 færdig. I sidste blad omtalte jeg, at vi startede vores egen afdelingsblad, hvor vi lavede det hele selv, vi havde også en ide om, at de butikker/ firmaer vi tegnede annoncer med, til vores blad, skulle være steder hvor vi kunne komme ind, denne idealistiske holdning fandt vi hurtig ud af ikke kunne holde, der var ikke steder nok i vores område, så vi måtte give »køb« på idealismen hvis vi ville lave blad, DET GJORDE VI SÅ!!

Det blev også i 1995 vi lavede vores første charterrejse, turen gik til Costa Del Sol. Vi var en lille flok på 16 personer, heraf var de 4 hjælpere, denne tur tilrettelagde vor kasser Torben Nielsen.

Det var en god oplevelse, men der var ikke noget der hed liftbusser dernede, så vi lejede 4 biler, som hjælperne kørte, men den ene hjælper var undertegnede og jeg turde ikke køre dernede. Heldigvis var der en af deltageren der sprang til og vi fik nogle gode udflugter.

I 1996 havde vi jo fem års jubilæum, det fejrede vi med en sommerfest og nu er der heldigvis mere »styr« på bestyrelsen.

Der er ikke de store udskiftninger, kun det at vi fik nye suppleanter ind imellem, dette bevirkede, at der var tid til at koncentrere sig mere om arbejdet og der var nok at se til med byggesager, kommunerne glemte/glemmer ofte tilgængeligheden, så er det jo godt at vi kunne/kan »hjælpe« dem.

Vi har også fundet ud af, at vejen frem er at dygtiggøre sig og prøver at sende så mange tillidsfolk af sted på kursus som muligt, men igen det kræver en god Økonomi, så vi måtte ud og sælge lodder og julehæfter samt søger fonde m.m. og HUSK vi skulle jo også ud 4 gange årligt for at tegne annoncer til vores lille blad.

Rejsen til Costa Del Sol var så god, at vi bestemte os for at forsøge igen, så Harald og jeg stod for næste rejse. Denne gang blev det Tyrkiet, vi var 18 personer der tog afsted men stadigvæk havde vi kun 4 hjælpere med, det var hårdt, men vi var heldige, vi fik en almindelig bus samt to guider for os selv i 2 dage så kunne vi lave udflugter i vores tempo, Dejligt!!

1996 er der kongres på Bornholm og vi var enige om, at afdelingen skulle deltage men da vi ikke havde mange penge sendte vi Ninna afsted, Torben var også kredsformand og jeg fik lov til at være hjælper samt kongresdeltager på den måde var vi tre afsted fra Nibe afdelingen, (selv om Torben havde to kasketter på) men betalte kun for en, det var hårdt men samtidig var det også sjovt og lærerigt.

Udover de endagsudflugter og medlemsaftner vi arrangerede kom der et par stykker til og de er her endnu nemlig bowling samt julefrokoster.

1997 er året hvor jeg blev formand, heldigvis sker der ikke andet i vores bestyrelse en en rokade da Harald hellere ville være hjemme i afdelingen end tage til møder, kursus m.m.

Det er også dette år, vi bød velkommen til medlemmer fra Hobro afdelingen, der desværre lukkede i 1996. Da vi var den

nærmeste afdeling blev de overflyttet til os. Jeg syntes vores område blev meget stort (det gør jeg stadigvæk) det var umuligt at overse så store områder, vi forsøgte men uden held at få fat i medlemmerne, vi prøvede at arrangere nogle aftner dernede, men det lykkedes heller ikke.

Det var også det år, vi fik en rigtig god sponsorkontrakt, den løb over 2 år, det var den lokale bager i Nibe, vi fik 1 øre pr. solgt rundstykke, det lyder ikke af meget, men blev til 8000,- kr. pr. år samt en masse omtale, da vi også fik lavet et skilt med barometer, det hang udenfor på væggen hos bageren så alle kunne følge med i beløbet. Desværre er det ikke lykkedes at lave så god en sponsoraftale siden.



Jeg overtager også rejserne og det blev til Gran Canaria, Mallorca og Kreta de følgende år, jeg vil ikke sige det er let at lave rejser, der er mange ting der skal undersøges og alligevel kan det gå galt, når man kommer frem til hotellet og det til trods for et kæmpearbejde forud, men her skal man jo også tænke på, at det altid er nye steder vi tager hen, hvis det var det samme sted viste vi jo hvordan det var, men det har aldrig været mit indtryk at deltagerne ville tilbage til samme sted, de vil gerne se

noget nyt hver gang.

Først i 1998 sker der en udskiftning i bestyrelsen, vi får nemlig Carl Høj ind, han er far til et multihandicappet barn. Det var en god bestyrelse vi kørte med på det tidspunkt, fordi vi »opdagede« gode og dårlige sider af mange former for handicaps, det lærte man af også i forhold til arbejdet med kommunerne.

Jeg vil slutte for denne gang med et lille digt jeg fandt i et af vores gamle blade. Digtet kan ses på næste side i bladet. Det siger noget vi altid skal tænke på.

De gyldne år

Når jeg kalder de næste år for »de gyldne år«, er det fordi der skete så meget, som fik stor betydning i årene fremover, især for vores Økonomi og dermed de arrangementer, vi havde mulighed for at lave.

Det var mærkbart, at vi havde fået et nyt ansigt i bestyrelsen. Carl havde som forældre, en anden synsvinkel på tingene - der kom flere og andre ideer på bordet. I efteråret 1998 holdt vi bl.a. temadagen »det handicappede barn i fokus«. Dette var et godt tilbud til vore forældre.

Samme efterår holdt vi en temadag med emnet »Adgang for alle«. Der blev lavet et kæmpe arbejde forud for denne dag. Vi var bl.a. ude med videokamera for at filme en kørestols brugers problemer i Nibe kommune. Samtlige kommunalt ansatte, der havde noget med byggeri, veje mm. at gøre, fik efter denne temadag, besked på at se vores film.

Vi fik lavet en stor plakat af Nibe by. Der blev sat grønne, gule og røde prikker på for at vise niveauet af tilgængelighed.

Grøn for god adgang

Gul for steder, hvor vi ikke kunne komme ind. Dette var ældre bygninger der ikke var omfattet af bygnings reglement.

Rød for steder hvor bygningsreglementet skulle være overholdt, men ikke var blevet det.

Plakaten blev sat i glas og ramme og overrakt til Borgmesteren »Elin Møller«, så hun kunne hænge det op på kommunekontoret, så det kunne pynte og være en evig reminder om adgangsforholdene i byen.

Denne dag fik stor betydning, da den gav et godt og positivt samarbejde i årene fremad. Der blev købt 10 P-skilte og lavet handicap parkeringspladser rundt omkring i byen. Der blev lavet ramper oppe på sundhedscentret, så vi kunne komme ind hos læger, tandlæger og fysioterapeuten.

Vi holdt møde to gange om året og de røde prikker blev udbedret løbende og det bedste var, at der blev sat STOP for uegnede byggerier. På alle byggetilladelser stod der ved siden af brandreglerne: »Husk handicap-kravene«.



Vi holdt også en handicap politisk aften i Års, hvor Stig Langvad sad i panelet sammen med Års politikere. Det var en god aften for dem der mødte op, desværre var fremmødet ikke overvældende. Denne problematik ser vi også i dag ved lignende arrangementer.

Året 1998 var også kongres år og vi var heldige, at vi i vores bestyrelse havde fået den sponsoraftale som jeg omtalte i sidste nummer. Pengene var »øremærket« til kurser og kongressen,

så vi kunne deltage igen, samt sender folk afsted for at dygtiggøre sig. Vi havde lige siden vi startede fået 5000 kr. fra Nibe kommune hvert år - dette beløb fik alle foreninger i Nibe kommune. I november skete der endnu en forbedring af afdelingens Økonomi. Staten oprettede noget de kaldte §115 frivillig social arbejde (nu § 18). Det var midler de forskellige foreninger kunne søge om.

Jeg var så heldig at komme til at sidde i Frivillighedsrådet i Nibe kommune. Det at sidde i det råd medførte, at det var lettere at argumentere for betydningen af de ansøgninger man selv havde sendt til rådet. Man kunne ikke selv være med til behandlingen, så man måtte pænt gå uden for døren mens de andre råds-medlemmer voterede.

To gange om året kunne man ansøge om tilskud. Vi oplevede en »good-will« og forståelse, i de næste mange år, som vi ikke har oplevet sidenhen. Vi blev bevilget 25.000 - 30.000 kr. pr. år til frivillige hjælpere på vores rejser. Vi fik en badestol og en rampe, der var lette at have med på vores rejser.

Aars kommune søgte vi også om midler og fik Ca. 10.000 kr. i nogle år. I Hadsund kommune fik vi bevilget en hjælpers rejse, hvis der deltog personer fra kommunen. Sammen med de penge vi søgte hos hoved forbundet gjorde det, at vi kunne betale de frivillige hjælpers rejser uden merudgift for vore brugere.

Det var nogle herlige år, hvor medlemmerne kunne deltage i vores rejser på lige vilkår som alle andre. De skulle ikke betale ekstra for hjælp og den planlægning der er bidende nødvendig når man som handicappet skal rejse til udlandet. Afdelingen kunne skaffe penge nok til at dække merudgifterne, så heldige er vi desværre ikke i dag.

De efterfølgende år var prægede af en enorm energi og vilje til at prøve alt hvad vi kunne finde på at lave.

Vi lavede temaer om:

- Handicapbiler
- Indretning af bolig

- Kørestole
- Modetøj
- Servicehunde
- Foredrag om socialloven mm.

Vi arrangerede endagsudflugter forskellige steder i Nord- og Midtjylland, tog på juleindkøb i Tyskland. Vi holdt sommerfester og julefrokoster i Sønderup forsamlingshus, da det lå mere centralt for vore medlemmer.

Til sommerfesten i juni 2000 deltog formanden for Dansk Handicap Forbund (tidligere Organisations sekretær), Jan Jørgensen, som havde været med til stiftelsen af afdelingen i 1991. Han havde i nogle år fremhævet afdelingen på grund af den gode sammensætning. Vi havde de 3 specialkredse med i bestyrelsen og var meget aktive både lokalt, på kredsplan og landsplan.

Han holdt tale og berettede bl.a. at kørestolen blev et kropsbåren hjælpemiddel fra d. 1. juli 2000. Det var en god nyhed, der vakte jubel.

Året 2000 blev det år, hvor vi holder ferie på en anden måde end vi havde prøvet tidligere. Et af vore medlemmer havde ønsket at se Paris. Der var ikke en færdigpakket charterrejse dertil, så det blev med liftbus. Det blev en aktiv ferie, da der skulle være lidt for alle. Vi så Eiffeltårnet, Notre Dame, Versalier slot, Claude Monnets have, Disneyland, sejlede på Seinen mm

Det var en 9 dages tur med ½ pension, der kostede 5600 kr. Man skulle selv betale entre mm. Ved siden af. Det er lidt tankevækkende at man den dag i dag kan tage på ferie sydpå på luksus hotel med alt inkl, for næsten samme pris.

Vi havde i de efterfølgende år nogle pragtfulde år med busrejser med masser af oplevelser og stort social samvær, hvor vi blev vartet op af vores chauffører og hjælpere. Bus- og charterrejser er fantastiske på hver sin måde og tiltrækker forskellige mennesker. Afdelingen har gennem årene arrangeret begge dele

for at tilgodese de forskellige behov.

2001 var 10 års jubilæumsåret. Vi holder stor fest i Skal Pavillon, hvor vi udover vore medlemmer også inviterede Borgmesteren Elin Møller samt socialudvalgsformand Børge Hansen. Der deltog også formænd fra de andre lokalafdelinger i Nordjylland samt formanden for Dansk Handicap Forbund. Festen blev hold med manér. Medlemmerne kunne blive hentet af bus, så alle havde mulighed for at deltage. Der var lækker mad, god musik, taler og stor aktivitet på dansegulvet. Det var en skøn aften!

Det var også i dette år vi igen fik udskiftning i bestyrelsen. Torben Nielsen valgte at stoppe som kasser og gå ud af bestyrelsen. Vi fik Dorte J. Sørensen ind på denne post, samt et nyt bestyrelsesmedlem Pia Christensen som besad posten i et år. Samme år fik vi et nyt bestyrelsesmedlem Dorte Vejs. 2003 blev hun afdelingens kasserer og det har hun været siden.

Det at Torben stoppede bevirkede, at vi skulle til at finde en anden måde at lave lokalbladet på eftersom det var ham der havde computer samt kopimaskine. Vi fik »Lamatic« til at hjælpe os midlertidig. 2002 overtog »BB Consulting« trykningen af bladet og gennem annoncering fik afdelingen en Økonomisk fordel. Disse penge kunne bruges som afdelingen ville, da de ikke var Øremærkede som de andre midler.

Vi fortsatte med busrejser frem til 2006 og besøgte Østrig, Ungarn, Polen samt Berlin. Hvad der skete derefter vil jeg berette om i næste blad.

De sidste år

2006 begyndte vi i bestyrelsen at tale om, at afdelingen skulle skifte navn, så i stedet for Nibe afd. kom vi til at hedde Himmerland afd. og det blev vedtaget på generalforsamlingen i 2007.

Vi gjorde det fordi, at navnet var mere dækkende og især på

grund af, at vi jo havde hørt om kommunalreformen der kom i 2007, vi mente, at det ville være nemmere at søge penge til forskellige arrangementer og især pengene til vore frivillige hjælpers rejser med et navn på afdelingen der fortalte hvor vi hørte til, men her blev vi meget klogere, vi mangler bestemt den goodwill fra Nibe kommune.

Reformen betød også, at der skulle være et handicapråd i hver af landets 98 kommuner, så Danske Handicap-organisationer oprettede en lokalafdeling i hver kommune, også her har vi i afdelingen »blandet« os lidt, vi har personer i handicaprådet og tilgængeligheds udvalget.

2007 var også året hvor jeg besluttede at stoppe som formand, efter 10 år på denne post syntes jeg der skulle andre til, men jeg blev i bestyrelsen, Jan Jørgensen blev valgt som formand.

De sidste mange år har 4 af bestyrelsen, været de samme, de har blot skiftet poster, så med en enkelt udskiftning indimellem er bestyrelsen meget stabil, mange ting er prøvet, sjovt har det været, men nu kan vi mærke stramningerne ude i samfundet, vi oplever at vore medlemmer ikke kan komme til vore arrangementer, hvis de bor i bofællesskab, grundet personalemangel, (der er ikke nogle, til at ledsage dem) vi oplever, at vi ikke mere kan få økonomisk støtte fra det, vi i gamle dage kaldte §115 frivillige midlerne, det er åbenbart ikke nødvendig at man rejser som handicappet med mindre man kan klare sig selv.

Så der er nok at »slås« for endnu.

Jeg har skrevet meget om personer der har været i bestyrelsen gennem tiden, hvordan vi fik vores økonomi til at fungere, de meget forskellige arrangementer og tilbud til vores medlemmer.

Nu er tiden kommet til en gruppe mennesker, som nok er skiftende i årene, forskellige har de været, nogle har været med en enkelt gang, andre i mange år, men en ting har de alle haft tilfælles, nemlig at der skulle gives en hjælpende hånd, hvor det var nødvendigt, mange løft, (mere end arbejdstilsynet ville godkende), sommetider har det været under lidt svære forhold,

de skulle give en hånd, mange oversættelser for dem der ikke kunne sproget, mange timers skubben med kørestol, meget henten og bringen, alt sammen for at vi kunne have nogle gode dage.

De har brugt meget af deres tid/ferie/ afspadsring på os, uden dem har det ikke været muligt at arrangere vores bus/flyrejser.

Jeg skriver selvfølgelig om alle vore frivillige hjælpere, jeg vil gerne her endnu engang sige TAK, også for alle de påfund gennem tiden, som i har udsat mig for.

Hilsen Lillian Madsen

